

hvis han havde faaet Lov til at raade og havde gennemført den Opfattelse, som det radikale Parti holdt paa med Hensyn til vor Forsvarsordning. Her maa man sige, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde, at det er jo en ren Paa-stand. Og naar Ministeren siger: Ja, men det er ogsaa en ren Paa-stand, at Gennemførelsen af Forsvarslovene af 1909 har bidraget til, at vi er blevet holdt udenfor Krigen, vil jeg dertil sige, at vi har dog Erfaringens Vidnesbyrd for, at vi er kommet igennem denne Situation med Forsvarsordningen af 1909, medens ingen ved, hvorledes det vilde være gaaet, hvis de Radikale havde faaet gennemført deres Ordning specielt med Hensyn til Flaade, Minevæsen og lignende. Men jeg vil spørge den højtærede Forsvarsminister, siden han nu er saa sikker paa, at det kunde være gaaet med den radikale Militærordning: Tror Ministeren ogsaa, at vi var sluppet godt igennem Krigen, hvis Socialdemokraterne havde ført deres Opfattelse igennem, og vi i 1914 ved Krigen Udbrud havde staaet uden noget som helst militært Værn i Modsætning til andre smaa Stater rundt omkring i Europa? Jeg vil gerne have et Svar herpaa.

Med Hensyn til den foreslaaede Kommission maa jeg ganske slutte mig til den Opfattelse, der er gjort gældende fra forskellige Sider: jeg ser ikke, hvorledes man med Nytte nu kan begynde at drøfte Spørgsmaalet om, hvorledes vor fremtidige Militærordning skal være, da det i allerhøjeste Grad vil afhænge af, hvorledes Forholdene former sig ude i Europa baade rent folkeretligt og militært. Derimod glæder det mig, at Kommissionen tillige skal have den Opgave at undersøge, hvorledes de 6—700 Millioner, eller hvor mange det er, den højtærede Forsvarsminister har anvendt under Krigen, er blevet givet ud, om de er blevet givet ud paa den bedst mulige og fornuftigste Maade under de givne Forhold, om vi har faaet det mest mulige for disse Penge, om det ikke er gaaet saaledes, at man paa visse Punkter nok har styrket Forsvaret godt og sagkyndigt, men saa undladt paa andre Punkter at foretage, hvad der skulde foretages, saa det hele hverken blev Flugt eller Fisk. Her er i Virkeligheden en reel Opgave, som en Kommission med meget god Føje kunde give sig i Lag med. Der er derfor ikke noget i Vejen for, at Kommissionen kan nedsættes og begynde sin Virksomhed, men jeg synes, at dette Punkt er det rimeligst at begynde med, saa kan man altid bag efter

drøfte Spørgsmaalet om Fremtiden. Thi hvis Forsvarsministeren ikke ogsaa vil tilforordne denne Kommission et Par habile Spaamænd, tror jeg, det vil blive ganske umuligt for Kommissionen paa dette Tidspunkt at udmale den fremtidige Ordning af vort Forsvarsvæsen.

Med Hensyn til Kommissionens Sammensætning vil jeg rette et direkte Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, og det er foranlediget ved de Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Forsvarsministers Side om Folketingets og Landstingets Indflydelse paa denne Kommissions Sammensætning. Der sagde den højtærede Forsvarsminister, at man vilde dog nok holde paa, at Folketinget ogsaa paa dette Omraade skulde være det førende Ting. Nu skal Landstinget vælge 8 Medlemmer, og Folketinget skal vælge 8 Medlemmer. Men den højtærede Forsvarsministers Opfattelse er aabenbart den, at de Partier, der er i Flertal her i Folketinget, skal ogsaa have Flertal i Kommissionen, og dette skal saa naas derved, at Forsvarsministeren forbeholder sig at vælge to Medlemmer foruden disse 16; det skal oven i Købet være Formanden og Næstformanden. Nu vil jeg gerne spørge — og jeg beder den højtærede Forsvarsminister svare klart herpaa —, om da Mening er, at han ved Valget af Formanden og Næstformanden i denne Kommission vil tage rene og skære partipolitiske Hensyn. Thi det forekommer mig rigtignok, at man i Befolkningen og ogsaa i de Partier paa Rigsdagen, der ikke slutter sig til den højtærede Forsvarsministers Parti, vil med noget mindre Tillid se hen til denne Kommissions Overvejelser og til dens Flertals Afgørelser, hvis Mening er, at man skal partimæssig ved Formandens og Næstformandens Udnævnelse sikre sig, at det bliver en Kommission, hvori Regeringspartierne har Flertal.

Forsvarsministeren (P. Munch): Maa jeg først svare paa det sidste Spørgsmaal. Det ærede Medlem spurgte mig, om Regeringen virkelig vilde tage Hensyn til Partierne ved Bestemmelsen af, hvem der skulde være Formand og Næstformand i Kommissionen. Unægtelig, Regeringen vil — det er ikke mig, som skal foretage Udnævnelsen, Kommissionen er foreslaaet af Statsministeren, og det er ham, som vil komme til at gøre Indstilling om Udnævnelsen — selvfølgelig tage Hensyn til, at der i Kommissionen bliver et Flertal, som er i Overensstemmelse med Folketingets Flertal og derigennem i Overensstemmelse